

A legdrágább titok

Az Alkotó gondolata,
Legyen-szava, keze-munkája,
A legdrágább titok,
A szunnyadó erő,
Mely mélyről surran fel,
S gyümölcse - érni fog.

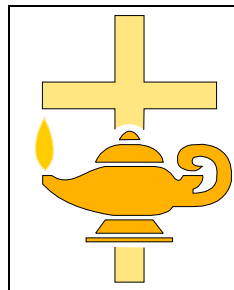
Csodára nyíló szemekkel
Nézed, e világ előre megszabott
Rendjén mint forog.
Forog és halad, múlik
A perc, az ígész pillanat,
S marad egy: a nagy titok!

Mert nézed a magot,
S már látod a virágot, amint
Csodálatosan bomlani fog.
Az életet látni, ezt a
Drága, surranó Isteni erőt,
Ez felettébb nagy titok.

Amikor megáld az Isten,
És gyermeket ölelhet karotok,
Titkait bízza reátok,
Hogy ismerjétek kegyelmét,
És szívetek számára
Ne legyen többé nagy titok.

Legyen áldott minden perc,
S az úton Vele mindig
Sziklaszilárdan járjatok.
Így gyönyörű valóság lesz
Az Isteni gondolat és tett,
Az örök élet, mely szent titok.

- Mj -

EVANGÉLIUMI PÜNKÖSDI KÖZÖSSÉG
„ELSŐ SZERETET” GYÜLEKEZETE
5741 KÉTEGYHÁZA, Úttörő u. 95.

Lelkipásztor: **Fábián Tamás**
Mobil telefon: 06 70 311–6240

GYÜLEKEZETI HÍRADÓ 2009. FEBRUÁR HÓ 2. SZÁM

Lukács 2, 27-32.

„És ő a Lélek indításából a templomba méne, és mikor a gyermek Jézust bevivék szülői, hogy ő érette a törvény szokása szerint cselekedjenek, Akkor ő karjaiba vevé őt, és áldá az Istent, és monda: **M**ostan bocsátod el, Uram, a te szolgádat, a te beszéded szerint, békességben: **M**ert látták az én szemeim a te üdvösségedet, **A**melyet készítettél minden népeknek szeme láttára; **V**ilágosságu a pogányok megvilágosítására, és a te népednek, az Izráelnek dicsőségére.”

Máté 25, 34-40.

„**A**kkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, a mely számotokra készített a világ megalapítása óta. **M**ert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem; **M**ezítelen voltam, és megruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám. **A**kkor felelnek majd néki az igazak, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éhezted, és tápláltunk volna? vagy szomjúhoztál, és innod adtunk volna? **É**s mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna? vagy mezítelen voltál, és felruháztunk volna? **M**ikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna? **É**s felelvén a király, azt mondja majd nékik: Bizony mondom néktek, a mennyiben megcselekedtetek eggyel az én legkisebb atyámiai közül, én velem cselekedtetek meg.”